

[Ole Bjørn Kraft.]

i sine Erindringer, hvordan det danske Forsvar spillede ind i de tyske Overvejelser gentagne Gange under Krigen.

Dertil vil vi yderligere føje, at det simpelt hen er en international Pligt for os at opretholde et Neutralitetsforsvar. Hvis vi ikke har det, hvis vi ikke gør det saa stærkt, som det er os muligt at gøre det, saa vil dette i den givne Situation betyde, at en eventuel Angriber i selve vor Svaghed kan faa en moralsk Begrundelse for at foretage en Besættelse, fordi han saa kan sige: Dette Land ligger aabent hen. Benytter jeg mig ikke af Situationen, vil andre gøre det.

Derfor tror jeg, at alle de Synspunkter, som det ærede Medlem Hr. Rager førte frem, var ikke en reel Argumentation. De kunde kun anvendes for en højst usandsynlig Situation, og selv da var de Udtryk for, at det ærede Medlem i Virkeligheden ikke staa bag ved det Forslag, han anbefaler, at han har den dybeste Mistillid til det. Hele den Argumentation, han anvender mod os andre, kunde med lige saa fuld Ret anvendes mod det Regeringsforslag, som han forsvarer her.

Jeg skal derefter vende mig med nogle Bemærkninger til den højtærede Forsvarsminister. Den højtærede Minister sagde, at de andre Partier absolut skulde stille sig paa det konservative Grundlag. Det kan ikke være rigtigt. Der kan ikke være nogen Tvivl om — og Ministeren har ikke kunnet opfatte det paa anden Maade —, at det Ændringsforslag, vi har forelagt, er et Tilbud til Regeringspartierne. Det er udarbejdet saaledes, at det har taget Hensyn til den politiske Situation, som foreligger her i Landet. Det er udarbejdet ud fra samme tekniske Grundlag som Regeringsforslaget, og vi har dermed paa Forhaand tilkendegivet, at det var et Ændringsforslag til dette.

Man kan i øvrigt ikke paa den ene Side bebrejde os, at vi ikke indtager vort principielle Standpunkt, og paa den anden Side sige, at det, de Konservative vil, er at trække de andre over til deres Standpunkt. Gennem den Dobbeltthed har man tydelig tilkendegivet, at det Forslag, som de Konservative fremsatte, var et Forhandlingstilbud.

Ministeren fremsatte en Række Bemærkninger om Enkeltheder i dette Ændringsforslag. Jeg vil blot sige med Hensyn til Grænsespørgsmaalet, at der er der en stor Forskel paa det Forslag, vi har fremsat, og det Forslag, Regeringen har fremsat.

Der vil — jeg kan gentage de Bemærkninger, jeg sagde til det ærede Medlem Hr. Rager — være mange Situationer, hvor ogsaa vort Forslag vil være for svagt; og vi kunde ønske det stærkere. Men det vil i Fredstid betyde en helt anden Garanti end Regeringsforslaget, og det er vor Opfattelse, at den Sikring, vort Forslag indeholder, gør det muligt at gennemføre Mobilisering af de jysk-fynske Styrker, hvad vi ikke tror Regeringsforslaget giver Sikkerhed for.

Den højtærede Forsvarsminister var i en ret lang Periode af sin Tale inde paa Spørgsmaalet om den ansvarlige Sagkundskabs Stilling til det konservative Forslag. Heroverfor vil jeg først sige, at hvis dette Spørgsmaal interesserer Forsvarsministeren saa meget, hvorfor har Ministeren saa ikke officielt faaet en Udtalelse fra den ansvarlige Sagkundskab om dens Opfattelse af det konservative Forslag? Vi var interesserede i at vide, hvad Sagkundskaben mente om Regeringsforslaget, og derfor spurgte vi. Hvis Regeringen er lige saa interesseret i at faa at vide, hvordan Sagkundskabens Stilling er, hvorfor spørger den saa ikke? Naar den ikke har spurgt, maa Grunden formentlig være den, at den i Realiteten ikke har nogen rigtig Interesse for det.

Men i øvrigt er det ikke rigtigt, naar Ministeren stiller sig op paa denne Talerstol og lader, som om det er et fuldstændigt ubesvaret Spørgsmaal, en Ting, der henligger i Mørke, at man ikke ved, hvad den ansvarlige Sagkundskab mener om vort Forslag. Den kommanderende General af lagde sammen med den højtærede Minister Udvalget et interessant Besøg en Dag, hvor vi diskuterede disse Spørgsmaal. Der blev da ogsaa fra Regeringspartierne stillet Spørgsmaal om, hvad den kommanderende General mente om det konservative Forslag. Den kommanderende General udtalte sig om det. Han sagde, at naturligvis maatte man forstaa, at han hellere vilde have sit eget Forslag, som betød betydeligt flere Regimentter end vort, men han kom med en Tilføjelse, og det var interessant, at medens Dagbladet „Politiken“ ikke veg tilbage for at bringe en lang Række Indiskretioner fra dette Udvalgsmøde om Enkeltheder af, hvad den kommanderende General havde sagt om dette Spørgsmaal, saa var der een Ting, som det radikale førende Organ glemte at meddele, men som jeg nu gerne paa Forsvarsministerens Foranledning vil benytte Lejligheden til at nævne. Den kommanderende General tilføjede, at i den 5-aarige Periode, som der her er Tale om, mente